

erindre, derimod. Det ærede Medlem, gik derpaa ind, paa at omhandle et Spørgsmaal, som jeg ganske vist ikke anser for at være af ringe Betydning i nærværende Finantslovsforslag, nemlig Spørgsmaalet om Realisationen af visse Aktiver i Reservecapitalen. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, hvad jeg allerede tidligere, dengang jeg indbragte Forslaget, havde henledet Tingets Opmærksomhed paa, at den Sum af 3 Millioner Rd., der staaer opført som Indtægt ved Realisation af Dele af Reservecapitalens Beholdning, kun er stillet op med det Tal, hvormed den staaer, af en formel Grund, nemlig fordi der svarer dertil et Udgiftsbeløb af omtrent samme Størrelse. Det lader sig nemlig forudsæ, at hvis ikke uformodede Omstændigheder indtræde, vil et saadant stort Beløb ikke behøves. Der vil behøves omtrent 1 Million Rd. mindre; men den Lov, hvorved den vedkommende Gjæld er stiftet, nævner et Beløb af 3 Millioner Rd., og da man kan tænke sig den Mulighed, at Forholdene kunde stille sig saaledes, at Loven maatte benyttes i hele sit Omfang, er det nødvendigt at have den formelle Berettigelse til at udbetale den hele Sum og altsaa til at skaffe de dertil fornødne Resourcer. Dette havde det ærede Medlem ogsaa meget rigtigt opfattet, men saa sagde han, at han ved Siden af at finde det rigtigt at have in mente, at Udgiften bliver 900,000 Rd. mindre, ikke vilde finde det rigtigt, at Indtægten ogsaa blev 900,000 Rd. mindre, idet han mente, at det meget godt vilde lade sig gjøre at sælge ikke blot for 2 Millioner Rd. af Reservecapitalens Beholdning, men maaske ogsaa for 3 Millioner. Heri maa jeg nu tillade mig at modsiges det ærede Medlem. Jeg vilde anse det for særdeles betænkeligt i dette Diebliff at gaa ind paa en Finantsplan, som var bygget paa Forudsætningen om, at der skulde realiseres for et Beløb af 3 Millioner Rd. af Reservecapitalens Midler, idet jeg tror, at dette ikke vilde lade sig gjøre uden meget betydelige Tab for Statskassen. Det er, som de Herrer let vil se, af den Slags Ting, som ikke kunne mathematisk demonstreres, thi hvad Kursen vil være om et Aar, og hvorledes den vil stille sig i Henseende til de for-

skjellige Papirer, hvoraf Reservecapitalen bestaar, formaar jo ikke noget Menneffe at forudsæ; men paa den anden Side tror jeg, at mange ærede Medlemmer vilde have en Fornemmelse af, at dette er af den Art Sager, hvor Skjønnet meget væsentligt maa ligge hos den Mand, som nu tilfældigvis staar i Spidsen for den finantsielle Administration. Det er ham, hvem den Forpligtelse paahviler at danne sig et Skjøn om, hvad der i den Henseende er rimeligt og muligt, og jeg tror, at Tinget vil betænke sig paa mod Finantsministerens bestemte Udtalelse om, at han anser det for noget meget Boveligt, da at ville tvinge ham til alligevel at benytte en saadan Udvei. Derfor, mine Herrer, vil jeg tillade mig at fastholde, at det under Sagens nuværende Behandling er det Rigtigste, at vi Alle vide, at under de nu givne Forhold vil dette Tal af 3 Millioner rimeligvis kun betyde 2 Millioner, og at det kun er af formelle Grunde, at der staaer opført 3 Millioner. Jeg vil tillige bede Dem om vel at overveie Sagen, forinden De optage den Tanke, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har givet Dem, og hvorefter man skulde paalægge Finantsministeren foruden disse 2 Millioner at realisere en tredje Million, thi det vilde kunne blive til et meget betydeligt Tab for Statskassen, hvis det fandt Sted. Det ærede Medlem berørte i sit Foredrag ogsaa Spørgsmaalet om, hvad Grunden var til, at denne Gjæld blev stiftet; men jeg tillader mig at bemærke, at han ikke har huffet ganske rigtigt i denne Sag. Det ærede Medlem sagde nemlig, at denne Gjæld af 2 Millioner Rigsdaler var opstaaet paa Grund af et Krigsberedskab, og han tilføiede, at Krigsberedskab er af den Slags Foretagender, hvortil Udgiften maa falde paa Reservecapitalen. Men der huffede det ærede Medlem ikke rigtigt, thi Udgiften til Krigsberedskab var kun en meget lille Del af disse to Millioner; det var, hvis jeg ikke huffer ganske feil, kun omtrent $\frac{1}{2}$ Million. Grunden til den øvrige Del af Gjælden beror paa noget ganske Andet, nemlig derpaa, at vi i Finantsloven for forrige Finantsaar baserede vor Balance, dels paa en Realisation netop af Reservecapitalens Behold-